

Arrest

nr. 250 094 van 26 februari 2021
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat C. VAN CUTSEM
Berckmansstraat 89
1060 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Tsjadische nationaliteit te zijn, op 14 mei 2020 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 8 april 2020.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 12 januari 2021 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 4 februari 2021.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat C. VAN CUTSEM en van attaché B. VANDENHAUTE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U beweert de nationaliteit van Tsjaad te bezitten, geboren te zijn op X 1992 en tot de etnie Gourane te behoren. Na uw geboorte verhuisde u samen met uw broer M., zus J. en zus A. (cfr. A.) naar uw tante H.M.T. woonachtig te Ndjamena stad, wijk Gouti. U weet niet waarom u door uw tante werd opgevoed, u kreeg enkel te horen dat uw ouders in Soedan woonachtig zouden zijn. Toen uw zus A. huwde met Dhr. Ha.Ba. (etnie Zaghawa), trok u samen met uw zus J. bij haar in, u verbleef toen in de wijk Farcha te Ndjamena stad. Op een bepaald moment had A. problemen met haar man, waarop Ha.Ba.. jullie in het huis heeft opgesloten en jullie heeft geslagen. Met hulp van de burens wisten jullie te vluchten naar een plaats genaamd Kousri, jullie bleven er bij een vriendin genaamd Ha., u noemde haar evenwel F.. A.

huwde tijdens haar huwelijk met Ha.Ba. eveneens met een andere man genaamd Y.B. (etnie Gourane), ze kreeg in Tsjaad twee kinderen van Y.B. genaamd H.Y.B. en O.Y.B.. A. kwam naar België in 2012, waar ze asiel vroeg en kreeg (OV nr. 7564042 - CG 1419291), tevens beviel ze op 04 oktober 2012 van haar derde kindje genaamd A.A.R.. U en uw zus J. bleven in Tsjaad achter. Ha.Ba. wist waar jullie waren en pakte jullie terug op. Hij gaf u aan zijn broer H. en wees uw zus J. toe aan zijn broer Ab.. H. bracht u vervolgens naar een plaats genaamd Hirba. H. verkrachtte u en op een bepaald moment was u zwanger, u heeft echter later een miskraam gekregen. Ook zijn twee (half)broers woonden bij jullie in, zij hebben u eveneens misbruikt. U slaagde erin te vluchten bij uw vriendin B. woonachtig te Ndjamen (buurt Digel) en u vroeg een paspoort en visum aan op uw naam. De betrokken diensten verwittigden echter op hun beurt H., uw visum werd geweigerd en H. kon u wederom oppakken en nam uw paspoort in beslag. H. bracht u naar een huis gelegen in de buurt van zijn schapen, er waren daar nog twee andere meisjes. H. dwong u seks met hem te hebben, hij heeft u hard geslagen en met stukken glas in uw zijkant gestoken. U slaagde er nogmaals in te vluchten en u trok wederom naar uw vriendin B. te Ndjamen stad, waarop een vriend genaamd I. erin slaagde een nieuw paspoort voor u te regelen. U slaagde er vervolgens in om uw land Tsjaad te verlaten. Uw zus A. reisde in tussentijd nogmaals van België naar Tsjaad teneinde aldaar haar kinderen op te halen, om zich daarna terug naar België te begeven. Ze beviel tevens in 2015 te België van een vierde kindje genaamd Y.B.A.B..

U kwam in België aan op 25 september 2016 en u diende op 19 oktober 2016 **een eerste verzoek om internationale bescherming** in. Op 30 november 2017 nam het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) de beslissing tot 'weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus'. Deze beslissing werd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RVV) bevestigd in haar arrest van 02 juli 2018. U diende geen cassatieberoep in. U keerde niet terug naar uw land van herkomst.

Op 29 november 2018 diende u **een tweede verzoek** in. U roept in onderhavige aanvraag dezelfde problemen als voorheen in, namelijk problemen met Ha.Ba. en H.. U haalt aan dat uw tante H.M.T. werd vermoord toen u nog in Tsjaad vertoefde, Ha.Ba. heeft haar immers gewurgd toen ze weigerde om de verblijfplaats van uw zus A. kenbaar te maken, zij was dan reeds met haar kinderen gevlucht. U was op dat moment bij H., hij had u verteld dat uw tante ruzie met Ha.Ba. had gehad. Ook uw vriendin B. Ha.Ba. werd na uw vertrek uit Tsjaad gedood. Toen u voor haar overlijden vanuit België contact had met haar, stelde zij dat H. naar haar school was gekomen, vragend naar u. H. was er immers van overtuigd dat B. alles over u wist. Ook is H. eens langsgelopen om met B.'s moeder te spreken, deze moeder stelde toen dat B. niets over u wist te vertellen. U heeft later telefonisch via B.'s zus Fa. vernomen dat B. door H. werd ontvoerd en een week later vervolgens werd vermoord. U vreest bij een terugkeer naar Tsjaad dan ook om vermoord te worden door H., deze man heeft immers reeds eerder ruzie gehad met de vader van zijn moeder en heeft hem toen doodgeschoten. Tevens was er in uw verblijfplaats – alwaar H. u naartoe had gebracht – een oude zieke vrouw, u had haar op een dag wat water en eten gegeven, een paar dagen later stierf ze, H. beschuldigde u dan ook van moord. U weet tenslotte niet waar uw broer M. en uw zus J. momenteel zijn, u hebt geen contact meer met hen.

U legt ter staving van onderhavige asielaanvraag volgende documenten voor; een verklarende nota dd. 25 oktober 2018 opgesteld door uw advocaat Van Cutsem, een "Rapport de l'examen neuropsychologique" dd. 28 maart 2018 afkomstig van Dr. Scutnaire ("Neuropsychologue"), een "Rapport médical circonstancié" dd. 01 september 2018 van Dr. Aurore Mairy ("Pédopsychiatre"), een attest dd. 09 november 2018 van Dr. Cobbaut Manuella, mailverkeer tussen uw advocaat Van Cutsem en Dr. Aurore Mairy dd. 12 november 2018, een "Certificat d'hospitalisation" dd. 25 maart 2019 van Dr. Molitor Catherine ("Psychiatre"), een "Rapport psychiatrique de sortie: dernière semaine d'hospitalisation" dd. 03 mei 2019 van Dr. Molitor Catherine (hospitalisatie van 19 maart 2019 tot 03 mei 2019), een attest dd. 08 augustus 2019 dat u de dag voordien wederom werd gehospitaliseerd, een "Rapport psychiatrique de sortie: dernière semaine d'hospitalisation" dd. 15 december 2019 van Dr. Molitor Catherine (hospitalisatie van 07 augustus 2019 tot 22 oktober 2019), een "Rapport de consultation" dd. 11 februari 2020 van Dr. Molitor Catherine en een attest dat u op 14 februari 2020 wederom werd gehospitaliseerd. Op 23 december 2019 heeft het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen uw volgend verzoek ontvankelijk verklaard.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in uw hoofde bepaalde bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen. U diende op 29 november 2018 een tweede verzoek

om internationale bescherming in, de Dienst Vreemdelingenzaken heeft uw dossier op 10 september 2019 aan het Commissariaat-generaal overgedragen alvorens u in het kader van dit volgend verzoek vooreerst te horen, dit gezien u toen in een psychiatrische instelling verbleef en u op dat moment niet hoorbaar bleek. Op 23 december 2019 heeft het Commissariaat-generaal vervolgens uw volgend verzoek ontvankelijk verklaard, op 17 februari 2020 vond er tenslotte een persoonlijk onderhoud met u op het Commissariaat-generaal plaats. Uw advocaat voegt in het kader van dit volgend verzoek een verklarende nota toe (opgesteld op 25 oktober 2018) en dient een "Rapport de l'examen neurologique" dd. 28 maart 2018 afkomstig van Dr. Scutnaire ("Neuropsychologue") in en voegt een "Rapport médical circonstancié" dd. 01 september 2018 afkomstig van Dr. Aurore Mairy ("Pédopsychiatrie") toe. Uw advocaat legt tevens mailverkeer tussen haar en Dr. Aurore Mairy dd. 12 november 2018 voor. Op 25 maart 2019 wordt er verder een "Certificat d'hospitalisation" afkomstig van Molitor Catherine ("Psychiatre") opgesteld. Op 03 mei 2019 wordt er dan weer een "Rapport psychiatrique de sortie: dernière semaine d'hospitalisation" afkomstig van Molitor Catherine opgesteld (hospitalisatie van 19 maart 2019 tot 03 mei 2019). Op 08 augustus 2019 wordt er vervolgens geattesteerd dat u de dag voordien wederom werd opgenomen. Op 15 december 2019 wordt er vervolgens een "Rapport psychiatrique de sortie: dernière semaine d'hospitalisation" opgemaakt door Dr. Molitor Catherine (hospitalisatie van 07 augustus 2019 tot 22 oktober 2019). Op 11 februari 2020 volgt er een "Rapport de consultation" opgesteld door Dr. Molitor Catherine. U werd tenslotte op 14 februari 2020 wederom gehospitaliseerd, dit wordt op 16 februari geattesteerd. U verklaarde tenslotte eveneens tijdens uw persoonlijk onderhoud voor het CGVS dat u in België reeds twee zelfmoordpogingen zou hebben ondernomen (zie notities van het persoonlijk onderhoud dd. 17 februari 2020 p. 8, hierna genoemd cgvs p. 8). Uit de door u neergelegde medische attesten blijkt aldus dat u gehospitaliseerd was in de kliniek van Sint-Jan van 19 maart 2019 tot 03 mei 2019 en van 07 augustus 2019 tot 22 oktober 2019. Op 14 februari 2020 werd u een derde maal gehospitaliseerd, op het moment van uw persoonlijk onderhoud dd. 17 februari 2020 was u nog steeds in opname. De medische attesten stellen verder ook dat u aan PTSD zou lijden. U zou volgens de attesten eveneens een non verbaal IQ van 33 hebben, dit terwijl een normaal gemiddelde 100 zou bedragen, uw mentale leeftijd zou dan ook niet hoger dan de leeftijd van een twaalfjarig kind zijn. U zou op intellectueel en cognitief vlak bepaalde zwakheden vertonen. U zou tevens symptomen van angst-depressiviteit vertonen en u zou slaapproblemen ondervinden. Op 15 december 2019 en op 11 februari 2020 werd er tenslotte geattesteerd dat u ook zelfmoordneigingen zou vertonen. Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u steunmaatregelen verleend in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal. Er werd bij aanvang van het persoonlijk onderhoud dd. 17 februari 2020 vooreerst uitgebreid gepolst naar uw huidige medische situatie. U gaf in dit kader aan dat u in uw land slechte ervaringen zou hebben meegemaakt, waardoor u vandaag de dag nog steeds medische problemen zou ondervinden (cgvs p. 2). U zou dan ook kalmeerpillen nemen, u zou 's nachts niet kunnen slapen en u zou altijd bang zijn om te worden terug gestuurd (cgvs p. 2). U zou tevens maagproblemen hebben en ook hiervoor medicijnen innemen (cgvs p. 2). Tevens zou u ook psychologische begeleiding krijgen, u zou deze bijstand twee maal per maand genieten (cgvs p. 2). Er werd u vervolgens ook gevraagd of u zich beter voelt als u in een psychiatrisch centrum bent opgenomen, u geeft in dit kader het volgende aan: "Het gaat beter met me, maar elke nacht als ik aan de ervaring denk, raak ik in paniek, dan verandert mijn situatie terug (cgvs p. 2-3)". Er werd u verder ook duidelijk bij aanvang van het interview aangegeven dat, indien u iets niet zou begrijpen tijdens het persoonlijk onderhoud, u dit onmiddellijk zou mogen aangeven zodat het u zou kunnen worden uitgelegd, tevens werd er benadrukt dat u op ieder moment het onderhoud mocht onderbreken indien u dit zou wensen (cgvs p. 3). Er werd u ook duidelijk gemaakt dat u, indien u zich niet goed zou voelen of een pauze zou wensen, u dit zeker diende aan te geven, de Protection Officer (PO) ging er zeker en vast rekening mee houden (cgvs p. 3). U gaf dan ook op een bepaald moment tijdens het onderhoud aan dat u graag "uw gezicht wenste te wassen", er werd onmiddellijk gevolg gegeven aan deze vraag en u kreeg de kans om u naar de sanitaire voorzieningen te begeven (cgvs p. 7). Na uw terugkeer heeft de PO u uitdrukkelijk nogmaals gevraagd of u zich nog goed voelde, wat u op dat moment duidelijk bevestigde (cgvs p. 7). Ook toen u op een bepaald ogenblik tijdens het onderhoud pretendeerde dat u de hele tijd aan het praten was doch niemand u zou geloven, werd u onmiddellijk door de PO gerustgesteld, stellend dat de PO enkel en alleen vragen aan het stellen was en aan het luisteren was naar u, dat zij zeker niet aan het oordelen was (cgvs p. 9). U gaf vervolgens aan te hebben begrepen wat de PO u net had uitgelegd (cgvs p. 9). Er werd overigens onmiddellijk erna een pauze ingelast (cgvs p. 9). Op het einde van uw persoonlijk onderhoud dd. 17 februari 2020 gaf u uiteindelijk aan alle vragen goed te hebben begrepen, u had dan ook geen verdere opmerkingen, noch toevoegingen (cgvs p. 10). Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient verder te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw 'vrees voor vervolging' in de zin van de Geneefse Vluchtelingenconventie of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Vooreerst kan er worden opgemerkt dat uw eerste asielaanvraag dd. 30 november 2017 door het CGVS werd afgesloten met een beslissing tot 'weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus'. **Er werd in het kader van uw eerste asielaanvraag door het CGVS gemotiveerd dat er in ernstige mate werd getwijfeld aan het door u voorgehouden profiel als zijnde iemand die ongeletterd zou zijn en nooit zou hebben gewerkt in haar land.** Immers op het door uzelf voorgelegde **paspoort van Tsjaad** (nummer R0315235, geldig van 20 november 2015 tot 19 november 2020) – met uw eigen naam en als zijnde geboren op 25 februari 1992 te Batha – staat er duidelijk bij **"Profession" "Secrétaire"** vermeld. U wist in dit kader voor het CGVS enkel aan te geven dat een zekere I. dit document voor u zou hebben geregeld, u zou dan ook in Tsjaad nooit als secretaresse zijn tewerkgesteld, u zou niet kunnen lezen, hoe zou u dan kunnen werken (zie notities persoonlijk onderhoud cgvs dd. 09 november 2017, p. 31). **Ook voor wat betreft uw geboorteplaats legde u volgens het CGVS tegenstrijdige verklaringen af. Hoewel u immers voor het CGVS pretendeerde te zijn geboren in Ati (zie notities persoonlijk onderhoud cgvs dd. 09 november 2017, p. 4), vermeldt het door u neergelegde paspoort van Tsjaad als geboorteplaats vreemd genoeg 'Bathi'. Ook tijdens het gehoor bij Dienst Vreemdelingenzaken vermeldde u overigens Bathi als geboorteplaats (zie gehoorverslag DVZ dd. 24 oktober 2016). Tevens verklaarde u bij het CGVS uw eigen geboortedatum niet te kennen, dit zou op uw papieren staan, u zou dit niet vanbuiten kennen (zie notities persoonlijk onderhoud cgvs dd. 09 november 2017, p. 4). Ook de Raad hechtte in haar arrest dd. 02 juli 2018 geen enkel geloof aan uw voorgehouden profiel als ongeschoolde analfabete vrouw:** "Waar zij en haar raadsman tijdens het persoonlijk onderhoud aangaven dat verzoekster slechts beperkte scholing heeft gehad en dat zij niet kan lezen of schrijven, merkt de Raad op dat het door verzoekster bijgebrachte paspoort, geldig van 20 november 2015 tot 19 november 2020, als beroep "secretaresse" vermeldt. Op basis van dit paspoort werd verzoekster op 19 augustus 2016 door de Franse diplomatieke post te Ndjamena, Tsjaad, een Schengenvisum "Kort verblijf (type C)" uitgereikt, geldig van 23 augustus 2016 tot 7 oktober 2016 (zie arrest RVV dd. 02 juli 2018, pagina 7)". De Raad ging er verder van uit dat de Franse autoriteiten elke visumaanvraag met de gepaste gestrengheid controleren alvorens een visum van dertig dagen toe te kennen die u toegang verschaft tot het gehele Schengengebied. Dit zou volgens de Raad overigens uit de website van de ambassade van Frankrijk in Tsjaad blijken, zo dient men welbepaalde voorwaarden te vervullen om een visum te bekomen en moet men over middelen beschikken en bewijzen neerleggen dat men werkt of studeert (zie arrest RVV dd. 02 juli 2018, pagina 7). Omtrent de hoge graad van corruptie (cfr. Tsjaad zou volgens de "NGO Transparency International" op de 159e plaats van de 176 staten staan) stelde de Raad dat het hierdoor dan ook net wel redelijk aan te nemen lijkt dat de Franse autoriteiten in dit Franstalig Afrikaans land bekend zijn met de corruptiegegevens (zie arrest RVV dd. 02 juli 2018, pagina 8). U had volgens de Raad tevens reeds eerder met een ander paspoort een Schengenvisum aangevraagd, wat u werd geweigerd, doch hieruit zou duidelijk blijken dat u bekend was met het visa-systeem (zie arrest RVV dd. 02 juli 2018, pagina 8). Ook uw zus A. staat volgens de Raad overigens bekend bij de ambassade, waar ze verschillende keren een visum aanvraag voor zichzelf en voor haar kinderen (zie arrest RVV dd. 02 juli 2018, pagina 8). **De Raad concludeerde dat er dan ook geen redenen waren om aan te nemen dat een visumaanvraag van u/uw familie, zoals ook alle andere visumaanvragen, niet nauwgezet behandeld zou worden noch dat er redenen waren om aan te nemen dat de gegevens in het paspoort – die met bijkomende documenten moet gestaafd worden bij de visumaanvraag – vals zouden zijn (zie arrest RVV dd. 02 juli 2018, pagina 8). U legde tevens volgens de Raad wisselende verklaringen af over hoe u uw beweerdelijk (ver)vals(t)e (reis) documenten bekwam en over wie u hielp met uw vlucht – wat eenvoudige gegevens zouden zijn -, wat er verder op zou wijzen dat de gegevens in uw paspoort in werkelijkheid waarachtig zijn (zie arrest RVV dd. 02 juli 2018, pagina 8). De Raad merkte dan ook op dat u zich een profiel poogde aan te nemen dat u niet zou kunnen aantonen en dat bovendien niet zou overeenstemmen met objectieve vaststellingen in het administratief dossier (zie arrest RVV dd. 02 juli 2018, pagina 8). Verder was het volgens de Raad eveneens opmerkelijk dat u er klaarblijkelijk als ongeletterd persoon – die haar identiteitsgegevens niet zou kennen en hier wisselende verklaringen over aflegde - toch in zou zijn geslaagd van Ndjamena te Tsjaad op legale wijze met het vliegtuig, in het bezit zijnde van uw paspoort met een Schengenvisum, naar Parijs te reizen om vervolgens met de trein naar België te komen (zie verklaringen DVZ dd. 24 oktober 2016).**

De vele door u aangegane administratieve handelingen over de jaren heen, zowel in Tsjaad, bij de Franse ambassade als in België, zijn dan ook volgens de Raad opmerkelijk te noemen.

Er werd verder – voor wat betreft de door u aangehaalde asielmotieven – in het kader van uw eerste asielaanvraag door het CGVS op 30 november 2017 gemotiveerd dat het opvallend was dat u nooit zou hebben getracht om uit uw uitzichtloze situatie – u zou zich immers door uw schoonbroer Ha.Ba. niet buitenshuis hebben mogen begeven – te ontsnappen, u onwetend bleef omtrent de concrete en directe aanleiding van uw problemen te Tsjaad (cfr. de ruzie tussen uw zus A. en haar echtgenoot Ha.Ba.), uw vlucht uit de handen van Ha.Ba. naar uw vriendin Ha./F. ongeloofwaardig werd bevonden gezien Ha.Ba. deze vriendin zou kennen en hij aldus mogelijks kon vermoeden dat u naar daar zou zijn gevlucht, u compleet in het ongewisse bleef omtrent de reden dat u aan H. zou zijn overgedragen en waarom hij u naar deze exacte plaats zou hebben gebracht en wat hij precies met u van plan zou zijn geweest, uw eerste ontsnapping uit de handen van H. en uw vlucht naar uw vriendin B. ongeloofwaardig overkwamen, uw eerste paspoort- en visumaanvraag na deze ontsnapping de nodige vragen zou oproepen (cfr. H. en Ha.Ba. zouden beiden veel connecties hebben en laatstgenoemde zou een militair voor de overheid zijn geweest, de betrokken diensten zouden dan ook onmiddellijk H. hebben verwittigd en het visum zou zijn geweigerd), uw tweede ontsnapping uit de handen van H. wederom richting dezelfde vriendin B. ook compleet ongeloofwaardig zou overkomen en het ongeloofwaardig zou zijn dat u een tweede maal het risico zou nemen om een paspoort met visum aan te vragen. De beoordeling van het CGVS werd op 02 juli 2018 door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RVV) bevestigd. Bovendien gaf de Raad nog aan dat u de door u ingeroepen feiten geenszins coherent in de tijd wist te situeren, noch u de opeenvolging van de gebeurtenissen eenduidig kon beschrijven (zie arrest RVV dd. 02 juli 2018, pagina 9).

Voor wat betreft de nieuwe elementen in het kader van onderhavig volgend verzoek beperkt u zich louter tot een verwijzing naar de asielmotieven die u in het verleden hebt uiteengezet [Uw tante H.M.T. zou zijn vermoord toen u nog in Tsjaad zou hebben vertoefd, Ha.Ba. zou haar hebben gewurgd toen ze zou hebben geweigerd om de verblijfplaats van uw zus A. kenbaar te maken, zij zou toen immers reeds met haar kinderen zijn gevlucht. Ook uw vriendin B. Ha.Ba. zou na uw vertrek uit Tsjaad zijn gedood. Toen u vanuit België – voor haar overlijden - contact met haar zou hebben gehad, zou zij hebben gesteld dat H. naar haar school zou zijn gekomen, vragend naar u. H. zou er immers van overtuigd zijn geweest dat B. alles over u zou weten. Ook zou H. eens met B.'s moeder hebben gesproken, waarop deze moeder zou hebben gesteld dat B. niets over u zou hebben weten te vertellen. U zou later telefonisch via B.'s zus Fa. hebben vernomen dat B. door H. zou zijn ontvoerd en een week later vervolgens zou zijn vermoord. U zou bij een terugkeer naar Tsjaad dan ook vrezen om vermoord te worden door H. (cgvs p. 4, p. 6 -8)].

U voegt verder nog een aantal medische attesten toe, dit ten bewijze van uw voorgehouden laaggeschoold profiel en om aan te tonen dat u zwakbegaafd zou zijn. In deze attesten wordt er geattesteerd dat u een non verbaal IQ van 33 zou hebben - dit terwijl een normaal gemiddelde 100 zou bedragen -, uw mentale leeftijd dan ook niet hoger dan de leeftijd van een twaalfjarig kind zou zijn en u op intellectueel en cognitief vlak bepaalde zwakheden zou vertonen. Dit zou zich ondermeer kunnen vertalen in het ondervinden van bepaalde moeilijkheden om een coherent verhaal neer te zetten. Er kan in dit kader worden verwezen naar het arrest van de RvV (dd. 02 juli 2018) in het kader van uw eerste verzoek, waarin de Raad zich onder andere in volgende zin uitsprak over uw psychologische toestand en uw mentale achterstand : “De Raad merkt op dat bovenstaande vaststellingen - over verzoeksters geletterdheid, werkzaamheden, geboorteplaats, geboortedatum, naam van de smokkelaar, gegevens over haar directe familie (ouders, schoonzussen en schoonbroers, vrouw(en) van de beweerdelijk eerste man van haar zus, problemen met Ha.Ba., ontsnappingen van Ham. en terugkeer van haar zus- geenszins “abstracte concepten” zijn, doch wel elementaire componenten van haar eigen identiteit alsook waarneembare en visuele aspecten van de door haar aangebrachte levensloop. Dat verzoekster dergelijke incoherente en weinig doorleefde verklaringen aflegt over zovele aspecten van haar eigen leven en onmiddellijke leefwereld kan niet aan beweerde trauma's of een “mentale achterstand” geweten worden, doch wel aan het feit dat zij het aangemeten profiel eigenlijk niet heeft en de beweerde gebeurtenissen in werkelijkheid niet heeft meegemaakt. Bovendien wordt verzoekster niet enkel onwetendheden verweten, maar ook het afleggen van wisselende en tegenstrijdige verklaringen, zoals de naam van de persoon die haar hielp te vluchten terwijl dit een bekende is van haar vriendin bij wie ze verbleef, de chronologie van haar ontsnappingen en het plannen van haar vlucht. Waar het psychologisch attest melding maakt van “limitations à s'orienter dans le temps”, merkt de Raad op dat dit niet verklaart waarom verzoekster ook

wisselende verklaringen aflegt over de volgorde/opeenvolging van belangrijke incidenten en gebeurtenissen.” (zie arrest RVV dd. 02 juli 2018, pagina 10). Deze door u voorgelegde medische attesten weten dan ook de eerdere beoordeling in het kader van uw eerste asielaanvraag niet om te buigen.

Het attest van Dr. Cobbaut Manuella dd. 09 november 2018 stelt verder tenslotte enkel en alleen dat u op die dag zou zijn onderzocht en er een aantal fysieke littekens bij u zouden zijn vastgesteld. Dit attest kan evenwel geen sluitend bewijs vormen voor de oorzaak van deze littekens, noch voor de omstandigheden waaruit deze eventuele problemen voortvloeien. De arts kan enkel vaststellingen doen betreffende de fysieke gezondheidstoestand van een patiënt. Rekening houdend met zijn bevindingen kan de arts vermoedens hebben over de oorzaak van de opgelopen aandoeningen. Er moet echter worden opgemerkt dat een arts nooit met volledige zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden kan schetsen waarbij de aandoeningen werden opgelopen. Het door u neergelegde attest is aldus geen bewijs van de door u aangehaalde feiten van vervolging die overigens zoals hiervoor vastgesteld, volstrekt niet geloofwaardig worden geacht.

Bijgevolg maakt u geenszins aannemelijk dat in uwen hoofde een “gegronde vrees voor vervolging” zoals bepaald in de Conventie van Genève in aanmerking kan worden genomen, of dat u bij een eventuele terugkeer naar uw land van oorsprong een “reëel risico op het lijden van ernstige schade” zoals bepaald in de definitie van de subsidiaire bescherming zou lopen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

Verzoekschrift en stukken

2.1. In een eerste middel beroept verzoekster zich op de schending van:

- “- de Vluchtelingconventie van 1951 ondertekend te Genève
- artikelen 48/3, 48/4, 48/5 en volgenden van de wet van 15 december 1980
- de motiveringsplicht, meer bepaald de artikelen 2 en 3 van de uitdrukkelijke motiveringswet van 29 juli 1991, alsmede de schending van het artikel 62 van de wet van 15 december 1980
- het zorgvuldigheidsbeginsel (noodzakelijkheid al de elementen van het dossier in aanmerking te nemen en het dossier over een voorzichtige wijze te behandelen)
- beoordelingsfout”.

Vooreerst voert verzoekster aan dat “het CGVS geen wordt zegt over de vaststellingen die gedaan werden door Dr. Mairy, psychiater, noch over de verschillende attesten opgesteld door Dr. Molitor naar aanleiding van de verschillende ziekenhuisopnamen van verzoekster”.

Verzoekster citeert uit het attest van 1 oktober 2018 van Dr. Mairy. Verzoekster haalt aan dat Dr. Mairy aangeeft dat “de omvang van de symptomen de start van psychotrope medicatie noodzakelijk maakte”. Daarnaast verwijst verzoekster naar het psychiatrisch rapport van Dr. Molitor van 15 december en rapport van 11 februari 2020.

Verzoekster haalt de motivering in de bestreden beslissing aangaande deze attesten aan, wijst erop dat in de attesten niet alleen sprake is van “een zeer lage IQ maar ook van zware psychische problemen” en voert aan dat “het CGVS helemaal geen rekening gehouden heeft met die stukken om de nood aan bescherming van verzoekster te evalueren”. Verzoekster voert een schending van de zorgvuldigheids- en motiveringsplicht aan. Verzoekster stelt verwijst naar rechtspraak van de Raad waarbij de asielzoeker psychisch kwetsbaar is. *In casu* heeft het CGVS de twijfels die bestaan over de oorzaak van de waargenomen symptomen helemaal niet weggenomen vooraleer de bestreden beslissing te nemen, aldus het verzoekschrift.

Verzoekster stelt nog dat het gebrek aan een grondig onderzoek des te meer verbazend is “daar het CGVS het volgend verzoek tot internationale bescherming van verzoekster ontvankelijk had verklaard. Het CGVS had dus geoordeeld dat verzoekster elementen naar voor had gebracht die de kans aanzienlijk groter maakt dat zij voor erkenning als vluchteling of voor de subsidiaire bescherming in aanmerking komt.”

Verder betoogt verzoekster dat de verwijzing naar het arrest van de RvV geen afdoende motivering is in het licht van de inhoud van de neergelegde stukken. Verzoekster stelt dat de Raad in het kader van haar eerste verzoek niet overtuigd was van haar intellectuele achterstand en beaamt dat de omvang van de achterstand van verzoekster toen inderdaad onduidelijk was. Verzoekster wijst erop dat de specifieke testen betreffende de omvang van haar achterstand slechts later hebben plaatsgevonden en dat het ook na het arrest van de Raad was dat verzoekster voor het eerst een psychiater heeft ontmoet. Verzoekster stelt dat de IQ test heeft aangetoond dat verzoekster een zeer laag IQ heeft, namelijk 33, en dat haar mentale leeftijd niet hoger is dan de leeftijd van een twaalfjarig kind. In tegenstelling tot wat de Raad van oordeel was is het volgens verzoekster dus nu duidelijk dat *“verzoekster met haar IQ van 33 en haar cognitieve bekwaamheden van een kind van maximum 12 jaar - vaststellingen die niet betwist zijn door het CGVS- nooit in staat is geweest een beroep van secretaresse uit te oefenen”*. Verzoekster meent dat dit punt zeer belangrijk is *“aangezien een essentiële component van het arrest van Uw Raad juist de discrepantie tussen de vermelding in het paspoort van verzoekster en haar bewering dat zij laaggeschoold was betrof”*. Verzoekster meent dat dus moet aangenomen worden dat *“verzoekster niet liegt als zij stelt nooit als secretaresse te hebben gewerkt (in tegenstelling tot de vermelding in haar passpoort) en dat een vriend van haar –I.- haar geholpen heeft om haar papieren te regelen”*.

De stelling van de Raad dat *“de visumaanvragen nauwgezet behandeld worden en dat er nooit visum afgeleverd worden op basis van frauduleuze informatie”* kadert volgens verzoekster niet met de objectieve informatie. Ze wijst erop dat uit verschillende bronnen blijkt dat *“onregelmatigheden kunnen voorkomen in het afleveren van een visum, zelfs in dossiers die behandeld worden door de Franse autoriteiten- die helemaal niet onfeilbaar zijn in tegenstelling tot wat Uw Raad blijkt te denken”*. Volgens verzoekster is het dus helemaal niet ongeloofwaardig dat *“verzoekster met de hulp van iemand die connecties had een paspoort heeft kunnen krijgen waarop vermeld wordt dat zij een functie heeft die zij in de werkelijkheid niet invult en verder een visum verkregen heeft op basis van een visum dossier die valse of “valse echte” documenten van een werkgever bevatte”*.

Wat betreft het feit dat *“verzoekster eerder met een ander paspoort een Schengenvisum had aangevraagd dat werd geweigerd zodat verzoekster (negatief bekend was in het visa-systeem”* legt haar zus, A., uit dat op het *“eerste paspoort van verzoekster vermeld was dat zij studente was. Als student heeft zij geen visum kunnen krijgen. De bedoeling haar als secretaresse voor te stellen was haar kansen te vergroten een visum te verkrijgen.”*.

Wat betreft het feit dat verzoeksters zus bekend staat bij de ambassade waar ze verschillende keren een visum aanvraag voor zichzelf en voor haar kinderen dient er te worden opgemerkt dat *“dit juist een positief teken was aangezien de zus van verzoekster gekend was als zijnde ambtenaar in een ministerie, functie die zij ook degelijk invulde.”*. In dat verband kaart verzoekster aan dat *“de zus van verzoekster de vluchtelingenstatus werd toegekend omwille van het feit dat zij o.a. het slachtoffer is geweest van een gedwongen huwelijk. Verzoekster was dus op de hoogte dat zij niet hoefde te doen alsof zij een laaggeschoolde vrouw was om een internationaal beschermingsstatus te worden toegekend. Er zijn dus geen redenen om te denken dat verzoekster over haar werkelijke profiel gelogen heeft.”*.

Wat betreft de tegenstrijdigheden in de verklaringen van verzoekster over haar geboorteplaats en het feit dat zij haar geboortedatum stelde niet te kennen, legt verzoekster uit dat *“zij niet heeft kunnen vaststellen dat zij in Ati geboren was (logisch) en dat zij het zegt omdat haar tante haar die informatie heeft doorgegeven. Uit objectieve informatie blijkt dat Ati de hoofdstad is van het departement Batha”*. Verzoekster stelt zich dus niet tegen te spreken *“als zij eerst Batha als geboorteplaats geeft (zoals het vermeld wordt op haar passpoort) en daarna Ati zoals haar tante het haar heeft vermeld”*. Wat de verklaringen van verzoekster aantonen is dat *“zij niet op de hoogte blijkt te zijn dat Ati de hoofdplaats is van de regio Batha, wat een aanduiding is van haar lage geschooldheid”*. Het feit dat verzoekster haar geboortedatum niet kent kan ook een aanduiding zijn van een gebrek aan educatie. In tegenstelling tot *“de asielinstanties die die elementen als aanduidingen van het feit dat verzoekster aan te liegen is”* meent verzoekster dat deze elementen eigenlijk gewoon de cognitieve beperkingen van verzoekster reflecteren.

Verzoekster wijst erop dat deze cognitieve beperkingen overal aanwezig zijn *“in de verklaringen die zij afgelegd heeft in het kader van haar eerste asiel procedure, waaruit blijkt dat zij simpele vragen over haar leven soms niet kon beantwoorden, vaak niet wist waarom iets gebeurd was, antwoorden gaf op een kinderachtig manier”* (notities van het persoonlijk onderhoud in het kader van haar eerste verzoek om internationale bescherming, p. 6, 7, 9, 11, 12, 13, 14).

Met haar redenering- en analysebekwaamheid van een twaalfjarige persoon is het volgens verzoekster aannemelijk dat “zij niet in staat is geweest om alles wat er aan de hand was in Tsjaad te begrijpen noch om een coherent en gedetailleerd asielrelaas uiteen te zetten”. Haar mogelijkheid om een asielrelaas op een correcte manier uiteen te zetten wordt verder bemoeilijkt door haar psychische toestand en het feit dat zij aan een PTSD lijdt (zie attest Dr. Mairy).

Voor verzoekster is duidelijk dat “het CGVS, in aanwezigheid van die nieuwe stukken over de cognitieve beperkingen van verzoekster en haar zware psychische kwetsbaarheid en in het licht van haar eerdere verklaringen die met de objectieve vaststellingen van de neuropsycholoog (IQ=33) kaderen, niet zomaar naar het arrest van Uw Raad kon verwijzen om haar beslissing te staven.”.

Verzoekster wijst nog op het volgende:

“Uit haar beschrijving blijkt dat verzoekster bij H. (broer van de exman van haar zus aan wie zij overgedragen werd) als een soort slaaf was, die voor de schapen moest zorgen, de maaltijd voorbereiden, het huis wassen en die seksueel misbruikt was door hem en zijn broers. (EPI, pp. 19 en 27)

Tijdens haar persoonlijk onderhoud had haar zus A. (waarvan het asielrelaas niet betwist werd en die de vluchtelingenstatus werd toegekend) een paar informatie gegeven over de situatie van haar zus: “Elle explique que sa soeur K. a été excisée, suite à la fuite de la da. Elle explique que à ce moment, sa soeur a été donnée au frère du premier mari de da, elle a été excisée, violée, ... (zie Fiche d'évaluation) Verder had verzoekster tijdens haar eerste aanvraag tot internationale bescherming een medisch attest opgesteld in haar land van herkomst neergelegd -medisch attest waarvan de inhoud niet in twijfel werd getrokken door het CGVS- waarin vermeld was dat verzoekster opgenomen werd in het ziekenhuis op 20 augustus 2016 alwaar trauma's door slagen en letsels werden vastgesteld en tevens dat zij acht weken zwanger was maar een miskraan heeft gehad.”

Zij besluit dat al deze elementen duidelijke aanduidingen zijn dat ze wel degelijk misbruikt en verkracht werd in haar land van herkomst.

Inzake het feit dat zij eerder mishandeld werd legt verzoekster een nieuw medisch attest neer. Het is opgesteld door Dr. Cobbaut conform tot het Istanbul Protocol en waarin de dokter de letsels beschrijft die verzoekster vertoont, de redenen aangeeft die door haar gegeven zijn als zijnde de oorzaken van die letsels en zich uitsprekt over de verenigbaarheid van de letsels met de gegeven uitleg ervoor. Verzoekster wijst erop dat uit de vaststellingen van Dr. Cobbaut blijkt dat verzoekster meerdere letsels heeft die “compatibel” en “typisch” zijn van mishandelingen.

Daarnaast stelt verzoekster dat de objectieve informatie over het geweld ten opzichte van vrouwen in Tsjaad bevestigt dat “de verklaringen van verzoekster absoluut aannemelijk zijn”.

Ter conclusie wordt gesteld dat “er veel aanduidingen bestaan dat verzoekster in het kader van haar eerste aanvraag tot internationale bescherming de waarheid heeft gezegd over haar profiel en de misbruiken en mishandelingen waarvan zij het slachtoffer is geweest in haar land van herkomst”, dat “er geen goede redenen bestaan om te nemen dat verzoekster -een vrouw die cognitieve beperkingen heeft en op psychisch vlak zeer kwetsbaar is- in geval van terugkeer naar Tsjaad niet opnieuw blootgesteld zou zijn zulke vervolgingsdaden” en dat “verzoekster in aanmerking komt voor de toekenning van de vluchtelingenstatus op basis van haar behoor tot de sociale groep van de mishandelde vrouwen (bv)”.

Zou de Raad daarvan niet overtuigd zijn, zou het CGVS voor een bijkomende onderzoek “de zus van verzoekster horen, meer informatie vragen aan de neuropsycholoog die de IQ test van verzoekster heeft afgelegd of aan de psychiaters, Dr. Mairy en Dr. Molitor die verzoekster opvolgen”.

2.2. Bij haar verzoekschrift voegt verzoekster een “medisch attest opgesteld door Dr. Cobbaut op 27 april 2020”.

Beoordeling

3. De Raad, die inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt over volheid van rechtsmacht, dient inzake het verzoek om internationale bescherming een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft daarbij aan waarom het voorliggend volgend verzoek om internationale bescherming al dan niet ontvankelijk is.

De uitvoerige opsomming van wetsbepalingen, rechtspraak en landeninformatie impliceert niet *an sich* dat de bestreden beslissing behept is met een onregelmatigheid.

4. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 62 van de Vreemdelingenwet en de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoekster deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt en voert zij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

5. De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoekster afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoekster. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoekster bepaalde aspecten van haar verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

6. In het kader van haar eerste verzoek om internationale bescherming nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en staatlozen op 30 november 2017 de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus omdat geen geloof werd gehecht aan verzoeksters asielaanvragen. Deze beslissing werd bevestigd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bij arrest nummer 206 418 van 2 juli 2018. Verzoekster diende geen cassatieberoep in.

7. In haar huidige, volgend verzoek om internationale bescherming beroept verzoekster zich op problemen met H. en Ha.Ba., welke ze reeds aanvoerde ten tijde van haar eerste verzoek, en haalt ze nieuwe elementen aan die in het verlengde van deze problemen liggen. Verzoekster stelt dat haar tante H.M.T. werd vermoord wanneer verzoekster nog in Tsjaad woonde en dat haar vriendin B. door H. werd vermoord toen verzoekster reeds in België verbleef.

7.1. Vooreerst stelt de Raad vast dat in de bestreden beslissing terecht wordt aangegeven dat in haar hoofde bijzondere procedurele noden konden worden vastgesteld, en dat redelijkerwijze kan worden aangenomen dat haar rechten werden gerespecteerd en dat zij kon voldoen aan haar verplichtingen. De commissaris-generaal oordeelde terecht als volgt:

“Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in uw hoofde bepaalde bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen. U diende op 29 november 2018 een tweede verzoek om internationale bescherming in, de Dienst Vreemdelingenzaken heeft uw dossier op 10 september

2019 aan het Commissariaat-generaal overgedragen alvorens u in het kader van dit volgend verzoek vooreerst te horen, dit gezien u toen in een psychiatrische instelling verbleef en u op dat moment niet hoorbaar bleek. Op 23 december 2019 heeft het Commissariaat-generaal vervolgens uw volgend verzoek ontvankelijk verklaard, op 17 februari 2020 vond er tenslotte een persoonlijk onderhoud met u op het Commissariaat-generaal plaats. Uw advocaat voegt in het kader van dit volgend verzoek een verklarende nota toe (opgesteld op 25 oktober 2018) en dient een "Rapport de l'examen neurologique" dd. 28 maart 2018 afkomstig van Dr. Scutnaire ("Neuropsychologue") in en voegt een "Rapport médical circonstancié" dd. 01 september 2018 afkomstig van Dr. Aurore Mairy ("Pédopsychiatrie") toe. Uw advocaat legt tevens mailverkeer tussen haar en Dr. Aurore Mairy dd. 12 november 2018 voor. Op 25 maart 2019 wordt er verder een "Certificat d'hospitalisation" afkomstig van Molitor Catherine ("Psychiatre") opgesteld. Op 03 mei 2019 wordt er dan weer een "Rapport psychiatrique de sortie: dernière semaine d'hospitalisation" afkomstig van Molitor Catherine opgesteld (hospitalisatie van 19 maart 2019 tot 03 mei 2019). Op 08 augustus 2019 wordt er vervolgens geattesteerd dat u de dag voordien wederom werd opgenomen. Op 15 december 2019 wordt er vervolgens een "Rapport psychiatrique de sortie: dernière semaine d'hospitalisaiton" opgemaakt door Dr. Molitor Catherine (hospitalisatie van 07 augustus 2019 tot 22 oktober 2019). Op 11 februari 2020 volgt er een "Rapport de consultation" opgesteld door Dr. Molitor Catherine. U werd tenslotte op 14 februari 2020 wederom gehospitaliseerd, dit wordt op 16 februari geattesteerd. U verklaarde tenslotte eveneens tijdens uw persoonlijk onderhoud voor het CGVS dat u in België reeds twee zelfmoordpogingen zou hebben ondernomen (zie notities van het persoonlijk onderhoud dd. 17 februari 2020 p. 8, hierna genoemd cgvs p. 8). Uit de door u neergelegde medische attesten blijkt aldus dat u gehospitaliseerd was in de kliniek van Sint-Jan van 19 maart 2019 tot 03 mei 2019 en van 07 augustus 2019 tot 22 oktober 2019. Op 14 februari 2020 werd u een derde maal gehospitaliseerd, op het moment van uw persoonlijk onderhoud dd. 17 februari 2020 was u nog steeds in opname. De medische attesten stellen verder ook dat u aan PTSD zou lijden. U zou volgens de attesten eveneens een non verbaal IQ van 33 hebben, dit terwijl een normaal gemiddelde 100 zou bedragen, uw mentale leeftijd zou dan ook niet hoger dan de leeftijd van een twaalfjarig kind zijn. U zou op intellectueel en cognitief vlak bepaalde zwakheden vertonen. U zou tevens symptomen van angst-depressiviteit vertonen en u zou slaapproblemen ondervinden. Op 15 december 2019 en op 11 februari 2020 werd er tenslotte geattesteerd dat u ook zelfmoordneigingen zou vertonen. Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u steunmaatregelen verleend in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal. Er werd bij aanvang van het persoonlijk onderhoud dd. 17 februari 2020 vooreerst uitgebreid gepolst naar uw huidige medische situatie. U gaf in dit kader aan dat u in uw land slechte ervaringen zou hebben meegemaakt, waardoor u vandaag de dag nog steeds medische problemen zou ondervinden (cgvs p. 2). U zou dan ook kalmeerpillen nemen, u zou 's nachts niet kunnen slapen en u zou altijd bang zijn om te worden terug gestuurd (cgvs p. 2). U zou tevens maagproblemen hebben en ook hiervoor medicijnen innemen (cgvs p. 2). Tevens zou u ook psychologische begeleiding krijgen, u zou deze bijstand twee maal per maand genieten (cgvs p. 2). Er werd u vervolgens ook gevraagd of u zich beter voelt als u in een psychiatrisch centrum bent opgenomen, u geeft in dit kader het volgende aan: "Het gaat beter met me, maar elke nacht als ik aan de ervaring denk, raak ik in paniek, dan verandert mijn situatie terug (cgvs p. 2-3)". Er werd u verder ook duidelijk bij aanvang van het interview aangegeven dat, indien u iets niet zou begrijpen tijdens het persoonlijk onderhoud, u dit onmiddellijk zou mogen aangeven zodat het u zou kunnen worden uitgelegd, tevens werd er benadrukt dat u op ieder moment het onderhoud mocht onderbreken indien u dit zou wensen (cgvs p. 3). Er werd u ook duidelijk gemaakt dat u, indien u zich niet goed zou voelen of een pauze zou wensen, u dit zeker diende aan te geven, de Protection Officer (PO) ging er zeker en vast rekening mee houden (cgvs p. 3). U gaf dan ook op een bepaald moment tijdens het onderhoud aan dat u graag "uw gezicht wenste te wassen", er werd onmiddellijk gevolg gegeven aan deze vraag en u kreeg de kans om u naar de sanitaire voorzieningen te begeven (cgvs p. 7). Na uw terugkeer heeft de PO u uitdrukkelijk nogmaals gevraagd of u zich nog goed voelde, wat u op dat moment duidelijk bevestigde (cgvs p. 7). Ook toen u op een bepaald ogenblik tijdens het onderhoud pretendeerde dat u de hele tijd aan het praten was doch niemand u zou geloven, werd u onmiddellijk door de PO gerustgesteld, stellend dat de PO enkel en alleen vragen aan het stellen was en aan het luisteren was naar u, dat zij zeker niet aan het oordelen was (cgvs p. 9). U gaf vervolgens aan te hebben begrepen wat de PO u net had uitgelegd (cgvs p. 9). Er werd overigens onmiddellijk erna een pauze ingelast (cgvs p. 9). Op het einde van uw persoonlijk onderhoud dd. 17 februari 2020 gaf u uiteindelijk aan alle vragen goed te hebben begrepen, u had dan ook geen verdere opmerkingen, noch toevoegingen (cgvs p. 10). Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen."

De Raad stelt vast dat gedurende onderhavige procedure voldoende rekening wordt gehouden met verzoeksters psychische en geestelijke toestand en de daaruit voortvloeiende beperkingen. Verzoeksters persoonlijk onderhoud werd uitdrukkelijk aangepast aan haar intellectuele capaciteiten en haar psychologische toestand werd in rekening genomen. Uit de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt daarenboven dat de dossierbehandelaar eenvoudige en duidelijke vragen stelde, dat verzoekster goed kon volgen en de logica en de inhoud van de vragen correct begreep. Aan verzoekster werden bovendien zowel open als concrete vragen gesteld die peilen naar haar leefomstandigheden, haar familie en de feiten die aan de basis van haar vlucht lagen.

7.2. De Raad wijst erop dat het feit dat een persoon een psychische aandoening of een verstandelijke beperking heeft, op zichzelf niet aangeeft dat de verzoekster om internationale bescherming niet in staat is om het verzoek om internationale bescherming te begrijpen en er effectief aan deel te nemen (cf. UN High Commissioner for Refugees (UNHCR), *Procedural Standards for Refugee Status Determination Under UNHCR's Mandate*, 26 August 2020, p.89).

7.3.1. Verzoeksters individuele situatie en persoonlijke omstandigheden, zoals achtergrond, geslacht en leeftijd, dienen in rekening worden gebracht (cf. artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet). Aldus dient te worden nagegaan of verzoekster, gelet op haar achtergrond, in staat is om het verzoek om internationale bescherming te begrijpen en er effectief aan deel te nemen.

Te dezen kan eerstens nuttig worden verwezen naar de vaststellingen van de Raad in voormeld arrest van 2 juli 2018 in het kader van verzoeksters eerste verzoek om internationale bescherming, waarin werd geoordeeld als volgt:

“In het verzoekschrift wordt aangevoerd dat verzoekster “zelfs simpele vragen soms niet kon beantwoorden”, dat zij “bijvoorbeeld niet [wist] wat een politieke partij was” en dat zij “ook “fouten” [heeft] gedaan dat iemand die opgeleid is niet zou doen; fouten die trouwens niet “dienstig” zijn in het kader van een asielaanvraag” en dat “de onmogelijkheid van verzoekster de redenen van haar opsluiting bij Ham. uiteen te zetten een illustratie [is] van haar laag opleidingsniveau en haar generaal gebrek aan begrip...”. Uit het bij het verzoekschrift gevoegde psychologisch attest zou blijken “dat verzoekster posttraumatische symptomen vertoont die het gevolg zijn van bijzondere traumatische incidenten op psychologisch vlak” en dat zij “een mentale achterstand vertoont, dat zij moeilijkheden heeft om te redeneren, dat haar begrip gebrekkig is en dat zij abstracte concepten niet kan hanteren”. De Raad merkt op dat bovenstaande vaststellingen - over verzoeksters geletterdheid, werkzaamheden, geboorteplaats, geboortedatum, naam van de smokkelaar, gegevens over haar directe familie (ouders, schoonzussen en schoonbroers, vrouw(en) van de beweerdelijk eerste man van haar zus, problemen met Ha.Ba., ontsnappingen van Ham. en terugkeer van haar zus- geenszins “abstracte concepten” zijn, doch wel elementaire componenten van haar eigen identiteit alsook waarneembare en visuele aspecten van de door haar aangebrachte levensloop. Dat verzoekster dergelijke incoherente en weinig doorleefde verklaringen aflegt over zovele aspecten van haar eigen leven en onmiddellijke leefwereld kan niet aan beweerde trauma’s of een “mentale achterstand” geweten worden, doch wel aan het feit dat zij het aangemeten profiel eigenlijk niet heeft en de beweerde gebeurtenissen in werkelijkheid niet heeft meegemaakt. Bovendien wordt verzoekster niet enkel onwetendheden verweten, maar ook het afleggen van wisselende en tegenstrijdige verklaringen, zoals de naam van de persoon die haar hielp te vluchten terwijl dit een bekende is van haar vriendin bij wie ze verbleef, de chronologie van haar ontsnappingen en het plannen van haar vlucht. Waar het psychologisch attest melding maakt van “limitations à s’orienter dans le temps”, merkt de Raad op dat dit niet verklaart waarom verzoekster ook wisselende verklaringen aflegt over de volgorde/opeenvolging van belangrijke incidenten en gebeurtenissen. Nochtans werd bij aanvang van het interview op de Dienst Vreemdelingenzaken benadrukt aan verzoekster “U moet steeds de waarheid vertellen. Valse of onjuiste verklaringen kunnen tot gevolg hebben dat uw asielaanvraag wordt verworpen. geloof niet diegenen die u aanraden om feiten toe te voegen, uit te vinden of anders voor te stellen.” (vragenlijst DVZ, voorafgaand advies) en werd op het Commissariaat-generaal nog gemeld dat “Indien u iets niet begrijpt is het belangrijk dat u dat onmiddellijk zegt zodat ik het opnieuw kan uitleggen. U mag op ieder moment het gehoor onderbreken om een vraag te stellen of een opmerking te maken.” (gehoor, p. 2). Indien verzoekster werkelijk bepaalde vragen niet begreep of bepaalde antwoorden niet wist omwille van “haar laag opleidingsniveau en haar generaal gebrek aan begrip”, haar “mentale achterstand” en/of haar “moeilijkheden om te redeneren”, - wat niet kan blijken - kon dan ook worden verwacht dat verzoekster (of haar aanwezige raadsman) dit aangaf, wat zij echter heeft nagelaten door incoherente informatie te debiteren over haar geboorteplaats, geboortedatum, naam van de smokkelaar, problemen met Ha.Ba. en ontsnappingen van Ham.. Zoals hoger reeds werd opgemerkt kan verzoekster niet aannemelijk maken dat de gegevens uit haar paspoort vals zouden zijn en dus evenmin haar beroep van secretaresse.

Evenmin kan blijken dat verzoeksters cognitieve capaciteiten te beperkt zijn om een dergelijke functie in te vullen. Immers verzoekster spreekt meerdere talen: Arabisch, Frans en Gourane (CGVS-verslag p. 3) en verzoekster antwoordt op de vraag "spreekt u buiten Engels een andere lokale taal"?, "Gourane" (CGVS-verslag p. 31). Ook blijkt dat de vragen tijdens het gehoor simpel worden gehouden maar dat verzoekster wel met meer inhoud antwoordt. Verzoekster gebruikt de woorden president wanneer om de chef van het land wordt gevraagd en bij nadere ondervraging kent ze de huidige en oude president te kennen ("Tot welke etniciteit behoort de Président Idris?" "Zaghawi" "Wie was daarvoor de Président?" (...)) "Hussene Habri, zijn etnie is Gourani" CGVS-verslag p. 10-11). Nergens kan blijken, ook uit het medisch getuigschrift niet, dat verzoeksters beweerdelijke verstandelijke beperking grenst aan zwakbegaafdheid of een verstandelijke handicap zou inhouden. Er kan wel degelijk verwacht worden dat verzoekster eenvoudige gegevens over haar identiteit en haar omgeving eenduidig kan verklaren."

De Raad is niet bevoegd om naar aanleiding van de beoordeling van een volgend verzoek om internationale bescherming, de beslissing met betrekking tot het vorige verzoek om internationale bescherming nogmaals te beoordelen in beroep. De Raad heeft immers niet de bevoegdheid om opnieuw uitspraak te doen over elementen die reeds in beslissingen met betrekking tot eerdere verzoeken om internationale bescherming werden beoordeeld en die, gelet op het feit dat de desbetreffende beslissingen niet binnen de wettelijk bepaalde termijn werden aangevochten of een beroep er tegen werd verworpen, als vaststaand moeten worden beschouwd, behoudens wanneer een bewijselement wordt voorgelegd dat van aard is om op zekere wijze aan te tonen dat die eerdere beslissingen anders zouden zijn geweest indien het bewijselement waarvan sprake ten tijde van die eerdere beoordelingen zou hebben voorgelegen.

7.3.2. Verzoekster legt in het kader van onderhavig verzoek om internationale bescherming een aantal medische attesten neer bij het CGVS: een "*Rapport de l'examen neuropsychologique*" van 28 maart 2018 afkomstig van Dr. Scutnaire ("*Neuropsychologue*"), een "*Rapport médical circonstancié*" van 1 september 2018 van Dr. Aurore Mairy ("*Pédopsychiatre*"), een attest van 9 november 2018 van Dr. Cobbaut Manuella, mailverkeer tussen verzoeksters advocaat Van Cutsem en Dr. Aurore Mairy van 12 november 2018, een "*Certificat d'hospitalisation*" van 25 maart 2019 van Dr. Molitor Catherine ("*Psychiatre*"), een "*Rapport psychiatrique de sortie: dernière semaine d'hospitalisation*" van 3 mei 2019 van Dr. Molitor Catherine (hospitalisatie van 19 maart 2019 tot 03 mei 2019), een attest van 8 augustus 2019 dat verzoekster de dag voordien wederom werd gehospitaliseerd, een "*Rapport psychiatrique de sortie: dernière semaine d'hospitalisation*" van 15 december 2019 van Dr. Molitor Catherine (hospitalisatie van 7 augustus 2019 tot 22 oktober 2019), een "*Rapport de consultation*" van 11 februari 2020 van Dr. Molitor Catherine en een attest dat verzoekster op 14 februari 2020 wederom werd gehospitaliseerd. Bij het verzoekschrift wordt het "*medisch attest opgesteld door Dr. Cobbaut op 27 april 2020*" gevoegd.

7.3.3. Inzake verzoeksters intelligentie kan uit de voorgelegde medische attesten en onderzoeken blijken dat verzoekster een aanzienlijk lager non-verbaal IQ zou hebben dan het normaal gemiddelde van 100, en dat haar mentale leeftijd dan ook niet hoger dan de leeftijd van een twaalfjarig kind zou zijn. Tevens blijkt dat verzoekster op intellectueel en cognitief vlak bepaalde zwakheden vertoont. Aldus staat buiten discussie dat verzoekster een 'verstandelijke beperking' heeft, ook in vergelijking met 'de gemiddelde persoon'.

De medische attesten tonen echter niet aan dat verzoeksters beperkte intellectuele capaciteiten verhinderen dat zij niet in staat zou zijn deel te nemen aan het administratieve en/of gerechtelijk luik van haar verzoek om internationale bescherming. Geen enkel van de attesten maakt enige melding van verzoeksters onvermogen deel te nemen aan onderhavige procedure.

Het "*Rapport de l'examen neuropsychologique*" van 28 maart 2018 afkomstig van Dr. Scutnaire ("*Neuropsychologue*") waaruit blijkt dat verzoekster een laag non verbaal IQ heeft, concludeert: "*il semble donc essentiel d'accompagner et d'aider K. dans sa demande d'asile car elle est clairement désarmée et elle ne parait pas en mesure de se défendre seule et de manière autonome*".

Hieruit kan niet zonder meer worden afgeleid dat verzoekster niet in staat is deel te nemen aan onderhavige procedure. Wel kan hieruit blijken dat verzoekster nood heeft aan ondersteuning bij haar verzoek om internationale bescherming.

De Raad verwijst dan ook naar de hierboven reeds aangehaalde vaststellingen van verweerder inzake de bijzondere procedurele noden in hoofde van verzoekster.

Verzoeksters verstandelijke capaciteiten en mentale leeftijd werden gedurende onderhavige procedure in rekening genomen, zowel tijdens de onderhouden als bij de beoordeling van het verzoek om internationale bescherming.

In deze dient opgemerkt dat verzoeksters beperkte intellectuele capaciteiten niet hebben verhinderd dat ze kon worden gehoord, in het kader van haar eerste verzoek om internationale bescherming én in het kader van haar huidige, volgend verzoek om internationale bescherming.

Het onderhoud bij verweerder in het kader van onderhavige procedure nam bijna twee uur in beslag (van 9.16 uur tot 11.11 uur) en betreft aldus een ook valabel referentiepunt en dit zonder dat verweerder of de Raad in de plaats treedt van medische beroepsbeoefenaar(s). Uit lezing van de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt dat de *protection officer* eenvoudige en duidelijke vragen stelde, dat verzoekster goed kon volgen en zij de logica en de inhoud van de vragen correct begreep. Verzoekster bevestigde aan het einde van het onderhoud dat zij de vragen en de tolk goed begrepen heeft en dat zij zelf geen toevoegingen meer wenste te doen (notities van het persoonlijk onderhoud van 17 februari 2020, p. 10).

Verzoekster werd tevens gehoord op de zitting van de Raad van 4 februari 2021 en er waren geen noemenswaardige moeilijkheden in hoofde van verzoekster ingevolge de vraagstellingen door de voorzitter.

7.3.4. In de mate dat de attesten gewag maken van verzoeksters psychische problemen kan hieruit evenmin worden afgeleid dat zij niet in de mogelijkheid is ten volle mee te werken aan de procedure inzake haar verzoek om internationale bescherming.

Inzake verzoekster psychische problemen kan uit de attesten en medische onderzoeken het volgende blijken:

- verzoekster werd driemaal gehospitaliseerd in de kliniek van Sint-Jan (van 19 maart 2019 tot 3 mei 2019; van 7 augustus 2019 tot 22 oktober 2019; midden februari 2020);
- verzoekster lijdt aan PTSD;
- verzoekster vertoont symptomen van angst-depressiviteit, ondervindt slaapproblemen en vertoont zelfmoordneigingen.

Te dezen kan worden opgemerkt dat de asielprocedure voor elke asielzoeker hoe dan ook in meerdere of mindere mate stresserend is. Een arts of therapeut kan weliswaar vaststellen dat verzoekster aan de criteria voor een diagnose voldoet, doch hij baseert zich hiervoor grotendeels op verzoeksters verklaringen en kan niet inschatten of deze diagnose verband houdt met eventuele problemen die verzoekster in Tsjaad gehad zou hebben. Waar deze medische beroepsbeoefenaars zich uitspreken over de (waarachtigheid van de) omstandigheden die aan de basis zouden liggen van verzoeksters psychische gezondheidstoestand, doen zij echter aan waarheidsvinding, hetgeen niet tot hun bevoegdheden of opdracht behoort.

Uit de attesten is niet op te maken dat verzoeksters psychische problematiek haar verhindert om op volwaardige wijze, haar intellectuele beperkingen weliswaar mede in acht genomen, verklaringen af te leggen inzake de reden(en) van haar verzoek om internationale bescherming.

In dit verband kan ook nuttig verwezen worden naar de volgende bewoordingen in enkele van de neergelegde attesten:

- Het "*Rapport psychiatrique de sortie: dernière semaine d'hospitalisation*" van 3 mei 2019 van Dr. Molitor Catherine vermeldt ingevolge het mentaal onderzoek bij opname het volgende: "*A l'admission, nous trouvons une patiente bien orientée dans le temps et l'espace. La présentation est soignée. Le discours est cohérent et structuré mais très hésitant. (...)*".
- Het "*Rapport psychiatrique de sortie: dernière semaine d'hospitalisation*" van 15 december 2019 van Dr. Molitor Catherine vermeldt ingevolge het mentaal onderzoek bij opname het volgende: "*A l'admission, nous trouvons une patiente bien orientée dans le temps et l'espace. La présentation est soignée. Le discours est cohérent et structuré mais très hésitant. (...)*".

7.3.5. De Raad merkt op dat dat de elementen aangaande verzoeksters intellectuele capaciteiten en psychologische situatie, die in onderhavige procedure werden bijgebracht, een aantal vaststellingen in 's Raads arrest nr. 206 418 van 2 juli 2018 in een ander daglicht kunnen plaatsen.

Gelet op de psychologische attesten die in onderhavige procedure werden neergelegd wordt verzoeksters minder begaafde profiel thans niet in twijfel getrokken.

Tevens kan de Raad in het licht van de neergelegde attesten en verzoeksters intellectuele capaciteiten en verklaringen ter zitting aannemen dat verzoekster niet in staat is het beroep van secretaresse uit te oefenen, zodat mogelijk is dat haar paspoort een valse indicatie bevat wat het beroep betreft.

Dit laatste doet evenwel geen afbreuk aan de vaststellingen dat verzoekster wisselende verklaringen heeft afgelegd over hoe zij haar reisdocumenten bekam en wie haar heeft geholpen met haar vlucht, wat eenvoudige gegevens zijn (verklaring DVZ van 24 oktober 2016, vraag 36; notities van het persoonlijk onderhoud van 9 november 2017, p. 31). Hoe dan ook kan niet blijken dat verzoeksters psychische problematiek en intellectuele beperkingen haar verhinderen om verklaringen af te leggen inzake de reden(en) van haar verzoek om internationale bescherming.

7.3.6. Daar waar uit de neergelegde attesten blijkt dat verzoekster een verstandelijke beperking zou hebben, een non verbaal IQ van 33 zou hebben, de mentale leeftijd van (hoogstens) een twaalfjarige zou hebben en met psychische problemen kampt, stelt de Raad vast dat gedurende onderhavige procedure voldoende rekening wordt gehouden met verzoeksters intellectuele capaciteiten en psychische toestand en de daaruit voortvloeiende beperkingen.

Het is aannemelijk dat verzoeksters problematiek een zekere invloed kan hebben op de afgelegde verklaringen, doch te dezen dient te worden onderstreept dat – verzoeksters specifieke profiel en situatie in acht genomen – een aantal vaststellingen omtrent de ongerijmdheid van haar verklaringen en de ongeloofwaardigheid van haar relaas hierdoor niet kan worden verklaard.

In het kader van haar eerste verzoek om internationale bescherming achtte de Raad, in navolging van de commissaris-generaal, de door verzoekster ingeroepen asielmotieven niet geloofwaardig, omdat (i) verzoekster enkel bij verklaringen blijft en nergens wordt aangetoond dat deze eerste man van haar zus bestaat; (ii) verzoekster niet eenduidig kon aangeven wat de aanleiding van de ruzie tussen haar zus en Ha.Ba. was, nochtans de oorzaak van haar eigen problemen; (iii) niet geloofwaardig is dat verzoekster eerst samen met haar zus het huis van Ha.Ba. ontvluchtte door naar een vriendin in Kousri te gaan, die Ha.Ba. evenwel ook kende, en dat zij daarna H. tweemaal ontvluchtte door naar haar vriendin B. te Djamena te gaan, waar H. haar de eerste keer terugvond; (iv) verzoekster de door haar ingeroepen feiten geenszins coherent in de tijd kon situeren, noch de opeenvolging van de gebeurtenissen eenduidig kon beschrijven; (v) niet geloofwaardig is dat verzoekster in augustus 2016 omwille van recente slagen en verwondingen door H. opgenomen werd in het ziekenhuis aangezien ze in (oktober) 2015 reeds definitief ontsnapte van H. en zij dus reeds lang voor haar ziekenhuisopname in juli 2016 ondergedoken leefde; (vi) de waarachtigheid van het asielverhaal verder wordt ondergraven ingevolge de vaststelling dat verzoeksters zus het land kon uitreizen met drie kinderen terwijl hiervoor bijkomende garanties nodig zijn van de vader van de kinderen; (vii) verzoekster wisselende verklaringen aflegt over hoe zij haar beweerdelijk (ver)vals(t)e (reis)documenten bekam en over wie haar hielp met haar vlucht - wat eenvoudige gegevens zijn.

De loutere verwijzing naar de medische attesten kan niet aangenomen worden als afdoende verklaring voor de voorstaande opmerkelijke vaststellingen inzake verzoeksters relaas. Aangezien verzoekster in staat is om een relaas te doen omtrent haar wedervaren bij H., haar eigen situatie en de situatie van haar zus, blijkt verzoekster over de nodige cognitieve vermogens te beschikken om op (een volgens haar) nuttige wijze de redenen voor een verzoek tot internationale bescherming uit te leggen. Verzoekster heeft overigens ook gereisd van Tsjaad naar België met een visum, hetgeen aantoont dat ze over nuttige praktische vaardigheden beschikt.

Voormelde vaststellingen leiden tot het besluit dat verzoeksters relaas inzake de redenen van het vertrek uit Tsjaad, met name haar problemen met H., niet geloofwaardig zijn.

Bijgevolg blijven de voorstaande feitelijke bevindingen in arrest 206 418 van 2 juli 2018, uitgezonderd de vastgestelde ongeloofwaardigheid aangaande verzoeksters verstandelijk beperkt profiel (cf. *supra*), overeind. Deze vaststellingen tasten de geloofwaardigheid van verzoeksters verklaringen aan.

7.4. Verzoekster wijst er in het verzoekschrift op dat haar cognitieve beperkingen overal aanwezig zijn *“in de verklaringen die zij afgelegd heeft in het kader van haar eerste asiel procedure, waaruit blijkt dat*

zij simpele vragen over haar leven soms niet kon beantwoorden, vaak niet wist waarom iets gebeurd was, antwoorden gaf op een kinderachtig manier”.

De Raad herneemt dat verzoeksters beperkte cognitieve capaciteiten niet betwist worden en in rekening worden genomen bij de beoordeling van haar verzoek, maar dat deze niet kunnen worden aanvaard als nuttig verweer of dienstige ontkrachting van de vastgestelde ongeloofwaardigheid van haar relaas (cf. *supra*).

8. Verzoekster volhardt in haar verklaringen aangaande het misbruik en stelt dat haar zus A., waarvan het asielrelaas niet betwist werd en die de vluchtelingenstatus werd toegekend, informatie heeft gegeven in de “*Fiche d’évaluation*” die verzoeksters situatie en verklaringen bevestigt.

Dergelijk verweer bevat echter geen concrete, noch dienstige weerlegging van de vaststellingen van de Raad in het kader van verzoeksters eerste verzoek om internationale bescherming, die als volgt luiden: “2.10. Waar in het verzoekschrift wordt aangevoerd “dat er geen essentiële tegenstrijdigheid bestaat tussen de verklaringen van verzoekster en de verklaringen die zijn zus tijdens haar gehoor bij het CGVS heeft afgelegd”, dat “het asielrelaas van haar zus niet betwist [werd] (zie *Fiche d’évaluation*) en zij de vluchtelingenstatus toegekend [werd]” en dat “de verklaringen van haar zus -die geloofwaardig werden bevonden- het asielrelaas van verzoekster en het feit dat zij aan de broer van Ha.Ba. gegeven werd en dat zij door hem misbruikt en besneden werd [bevestigen]”, merkt de Raad op dat uit de bij het verzoekschrift gevoegde “*Fiche d’évaluation* toegevoegd aan het gehoorverslag van A.K.M.T.” niet blijkt dat er geloof werd gehecht aan de door A. afgelegde verklaringen omtrent verzoekster. Uit deze fiche kan hoogstens worden afgeleid dat A. omwille van haar individueel profiel - waaronder haar gedwongen huwelijk, de ondergane besnijdenis en het risico op besnijdenis voor haar dochters - erkend werd als vluchteling. Dit werd ook ter terechtzitting bevestigd door de verwerende partij. De Raad benadrukt nog dat A. volgens verzoekster tijdens haar asielprocedure in België naar Tsjaad terugkeerde.”.

Gezien verzoekster geen elementen bijbrengt die voorstaande motivering in een ander licht plaatsen, blijft hetgeen hieromtrent werd bepaald in arrest 206 418 onverminderd overeind.

9. Verder wijst verzoekster erop dat ze tijdens haar eerste verzoek om internationale bescherming een medisch attest, opgesteld in haar land van herkomst, had neergelegd waarin vermeld werd dat ze opgenomen werd in het ziekenhuis op 20 augustus 2016 “*alwaar trauma’s door slagen en letsels werden vastgesteld en tevens dat zij acht weken zwanger was maar een miskraan heeft gehad*”.

De verwijzing naar dit medisch attest kan geen afbreuk doen aan de beoordeling door de Raad in voormeld arrest 206418 in het kader van verzoeksters eerste verzoek om internationale bescherming, die als volgt luidt:

“2.4.8. Daarenboven kon verzoekster de door haar ingeroepen feiten geenszins coherent in de tijd situeren, noch de opeenvolging van de gebeurtenissen eenduidig beschrijven. Op de Dienst Vreemdelingenzaken gaf zij aan dat zij in 2014 tegen haar wil geschonken werd aan de broer van Ha.Ba., dat zij midden 2015 voor het eerst ontsnapte en dat zij in oktober 2015 een tweede keer wegliep (vragenlijst DVZ, vraag 3.5). Uit het gehoorverslag blijkt daarentegen dat verzoekster in 2014 een eerste keer het huis van Ham. ontvluchtte (gehoor, p. 29), dat zij bij haar vriendin B. werd teruggevonden, dat haar tweede ontsnappingspoging in 2015 was (gehoor, p. 29), dat B. haar opnieuw hielp, dat verzoekster naar het ziekenhuis moest omwille van bloedingen, dat zij ongeveer één maand in het ziekenhuis verbleef en dat zij hierna met de hulp van dat I. een paspoort en visum bewam (“Ik weigerde om seks met hem te hebben, met Ham., hij heeft me gedwongen, me hard geslagen hier (toont aan de nek) en met stukjes glas in de zijkant gestoken. Ik ben weer gevlucht. Een vriend I., ik kende hem samen met B., hij heeft dit pp voor mij geregeld, heeft mij geholpen, samen met B.. Ineens zag ik bloed uit mij komen. Ik wist niet dat ik zwanger was. Ik wist niet wat ik moest doen, ze hebben me naar het ziekenhuis gebracht. Toen ik uit het ziekenhuis kwam, heb ik dit PP aangevraagd, ik wou naar Parijs, dan naar hier.”; gehoor, p. 20, 31). Het voorgelegde medisch attest geeft echter aan dat verzoekster op 20 juli 2016 onderzocht werd “*pour traumatisme par coups, blessures et séquestration sur grossesse mono embryonnaire évolutive de huit(08) semaines*” en dat zij op 20 augustus 2016 een miskraam kreeg. Echter zowel haar paspoort (geldig van 20 november 2015 tot 19 november 2020) en haar Schengenvisum “Kort verblijf (type C)” (op 19 augustus 2016) werden uitgegeven vóór haar ontslag uit het ziekenhuis.

Ook kon verzoekster in augustus 2016 niet omwille van recente slagen en verwondingen door Ham. opgenomen worden in het ziekenhuis aangezien ze in (oktober) 2015 reeds definitief ontsnapte van Ham. en zij dus reeds lang voor haar ziekenhuisopname in juli 2016 ondergedoken leefde.

Immers het bij het verzoekschrift gevoegde medisch attest van 22 augustus 2016 waarin wordt vermeld "dat verzoekster opgenomen werd in het ziekenhuis al waar trauma's door slagen en letsels werden vastgesteld en tevens dat zij acht weken zwanger was maar een miskraan heeft gehad" kan hoe dan ook de omstandigheden van de vermelde letsels niet met zekerheid vaststellen en al zeker niet dat deze door Ham. veroorzaakt zijn zoals uit verzoeksters verklaringen blijkt. Bovendien dient een document, om bewijswaarde te hebben, coherente en geloofwaardige verklaringen te ondersteunen en werd reeds opgemerkt dat verzoeksters verklaringen over de chronologie van haar ontsnappingen, de ziekenhuisopname en haar vlucht niet coherent zijn. Het bij het verzoekschrift neergelegde psychologisch attest, waaruit zou blijken "dat verzoekster posttraumatische symptomen vertoont die het gevolg zijn van bijzondere traumatische incidenten op psychologisch vlak" en dat spreekt over de opsluiting en mishandelingen die verzoekster bij Ham. zou hebben ondergaan, kan haar asielaanvraag evenmin staven. Dergelijke vermeldingen zijn geen "klinische observaties", zoals nochtans beweerd in het attest maar zijn een loutere weergave van verzoeksters eigen verklaringen, die geen objectieve bewijswaarde hebben."

10. Het door verzoekster bij verzoekschrift neergelegd medisch attest van 27 april 2020, opgesteld door dokter Manuella Cobbaut, maakt melding van littekens.

Er wordt door de Raad niet getwijfeld aan de bewijskracht van het stuk, noch aan de vaststellingen van de arts over de littekens. De beoordeling van de bewijswaarde van een attest betreft een feitelijke appreciatie dat de Raad toekomt. Hierbij wordt rekening gehouden met het geheel van de voorliggende elementen opgenomen in het administratief dossier en het verzoekschrift.

In deze dient opgemerkt dat een medisch attest geen sluitend bewijs is voor de omstandigheden waarin verzoekster haar verwondingen opliep. De arts doet vaststelling betreffende de fysieke of mentale gezondheidstoestand van een patiënt en rekening houdend met zijn bevindingen kan de arts vermoedens hebben over de oorzaak van de opgelopen verwondingen; hij kan dit onder meer afleiden uit de ernst en de plaats van de verwondingen. Desalniettemin moet worden opgemerkt dat een arts nooit met volledige zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden kan schetsen waarbij de verwondingen werden opgelopen. Dit blijkt ook uit de bewoordingen van het attest, dat zich mede steunt op verzoeksters verklaringen. Zo wordt gesteld dat de aangehaalde littekens op verzoeksters benen typisch zijn voor littekens ten gevolge van sigarettenbrandwonden, zoals beschreven door verzoekster, waarbij "typisch" inhoudt dat het litteken doorgaans wordt geassocieerd met het vermelde traumatisme, maar er andere mogelijke oorzaken bestaan ("*Ces cicatrices sont typiques des cicatrices dues à des brûlures de cigarettes telles que décrites par Madame K.*", "*Typique: la lésion est couramment associée au traumatisme mentionné, mais il existe d'autres causes possible*", zie medisch attest, p. 3).

Aangaande de littekens op verzoeksters buik en haar linkerarm stelt het attest dat deze littekens compatibel zijn met de beschreven oorzaak, met name ingevolge een duw door haar echtgenoot tegen een venster dat brak ("*Ces cicatrices sont compatibles avec la cause décrite*", zie medisch attest, p. 3). Er dient evenwel opgemerkt dat verzoekster voor de Belgische asielinstanties nooit heeft verklaard dat zij gehuwd was. Hoe dan ook, het attest legt uit dat "compatibel" inhoudt dat het litteken door het vermeld traumatisme zou kunnen zijn veroorzaakt, maar dat het niet specifiek is en er verschillende andere mogelijke oorzaken bestaan ("*Compatible: la lésion pourrait avoir été causée par le traumatisme mentionné, mais elle n'est pas spécifique et il existe nombre d'autres causes possible*", zie medisch attest, p. 3). Aldus kan uit de bewoordingen van het attest blijken dat de littekens van verzoekster ook andere oorzaken kunnen hebben en de arts over de oorzaak van de opgelopen verwondingen in voorwaardelijke zin spreekt zich steunend op de verklaringen van verzoekster.

In het attest, opgesteld overeenkomstig het Istanbul Protocol, wordt inzake de vastgestelde medische aandoeningen weliswaar een graad van waarschijnlijkheid weergegeven, doch wordt geenszins gesteld dat de betreffende letsels met zekerheid of uitsluitend toe te schrijven zijn aan de door verzoekster omschreven behandeling. Verzoekster slaagt er middels dit medisch attest bijgevolg niet in de ongelooftwaardigheid van haar asielaanvraag te herstellen.

11. Daar waar verzoekster in het verzoekschrift stelt dat informatie over het geweld ten opzichte van vrouwen in Tsjad bevestigt dat "de verklaringen van verzoekster absoluut aannemelijk zijn", lijkt ze te stellen dat de algemene informatie voldoende is om de geloofwaardigheid van haar verklaringen te bevestigen.

Dit is echter niet het geval. Verzoekster dient haar verzoek om internationale bescherming uiteen te zetten vanuit haar eigen ervaringen, belevingen en leefwereld. Een verzoek om internationale bescherming vindt immers plaats op individuele basis en daarbij wordt rekening gehouden met, onder meer, alle relevante feiten in verband met het land van herkomst op het tijdstip van de beslissing, met de door verzoekster afgelegde verklaringen en overgelegde stukken en met de individuele situatie en persoonlijke omstandigheden van verzoekster. Elke aanvraag dient met andere woorden individueel te worden onderzocht waarbij de aanvrager op een voldoende concrete manier dient aan te tonen dat zij een gegronde vrees voor vervolging koestert of een reëel risico op ernstige schade loopt.

12. De Raad stelt vast dat, gelet op de ongeloofwaardigheid van het door verzoekster voorgehouden asielaas, verzoekster geen oprecht beeld schetst van haar leefomgeving en –omstandigheden in Tsjaad.

Ongeacht verzoeksters vage en ongeloofwaardige verklaringen kan de Raad uit lezing van het administratief dossier wel vaststellen dat verzoekster in Tsjaad over een familiaal netwerk beschikt.

Zo blijkt uit haar verklaringen dat haar tante, bij wie ze opgroeide, nog steeds in Djamena woont en dat haar broer Mo. daar voor zover ze wist nog steeds verbleef (notities van het persoonlijk onderhoud van 9 november 2017, p. 10, p. 14).

Waar verzoekster thans stelt dat haar tante vermoord werd door H.B. toen verzoekster zelf nog in Tsjaad was (notities van het persoonlijk onderhoud van 17 februari 2020, p. 7), wordt de geloofwaardigheid van deze louter blote bewering manifest ondergraven door de vaststelling dat verzoekster nooit eerder gewag heeft gemaakt van de dood van haar tante, alsook door het gegeven dat geen enkel geloof wordt gehecht aan het door verzoekster voorgehouden asielaas. Verzoekster haalt geen dienstige redenen aan waarom zij niet meer bij haar tante terecht zou kunnen.

Bovendien verblijven verzoeksters zus J. en haar broer Mo. ook nog in Tsjaad (notities van het persoonlijk onderhoud van 17 februari 2020, p. 4-5).

Gelet op het geheel van de vaststellingen hecht de Raad geen geloof aan verzoeksters beweringen dat zij geen contact meer zou onderhouden met haar familie in Tsjaad. In geval van terugkeer naar Tsjaad kan aldus redelijkerwijs worden aangenomen dat verzoekster beschikt over een familiaal netwerk.

13. Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat *in casu* niet is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet. Derhalve kan verzoekster het voordeel van de twijfel niet worden gegund.

Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoekster een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

14. Uit hetgeen voorafgaat is gebleken dat aan verzoeksters vluchtrelaas, waarop zij zich eveneens beroept teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te verwerven, geen geloof kan worden gehecht. De Raad meent derhalve dat verzoekster dan ook niet langer kan steunen op de elementen aan de basis van dat relaas teneinde aannemelijk te maken een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoekster een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige vluchtrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Verzoekster brengt echter geen element bij dat kan wijzen op een mogelijke toepassing van het bepaalde in artikel 48/4, § 2, c).

Verzoekster toont gelet op het voormelde niet aan dat in haar hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar haar land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zesentwintig februari tweeduizend eenentwintig door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS